

Dit door de dinsdag georganiseerd kamp, doch door de woensdag bemande kamp mag een succes genoemd worden. (ondanks de kleine verhouding van staf-deelnemers, 11-11)

Op donderdagmorgen moesten wij om 9.00 uur vertrekken, dit bleek door de nodige problemen niet mogelijk (o.a. een lekke band wat uiteindelijk een lekkend ventiel bleek te zijn; een lid van de leiding die zich enigszins verslapen had enz). De reis op zich verliep redelijk (in ieder geval droog) maar bij Maarssen moest onze gids toch even kijken op een kaart die hij daarvoor helemaal niet wou gebruiken (heel hartelijk dank voor de uitgebreide toeristische route waarvan wij hebben mogen genieten).

Bij aankomst kreeg ieder het zijne zoals de tent, patrouillekist, eigen tijd (pet) hierin mochten ze zelf hun programma invullen tot aan het avondeten. Dit avondeten bestond uit macaroni. Dit was het enige, want in de haast was men vergeten het toetje te kopen, en dus: geen toetje (gelukkig, want een ieder had zoetstof genoeg bij zich).

De donderdag werd afgesloten met een stevig partijtje rugby en een avondspel.

De vrijdag begon al vroeg, om 8.00 uur ging iedereen ochtendgymnastiek doen (knikknakken). Nu geeft dat niet, een beetje trimmen op de vroege morgen is nooit slecht, maar er waren deelnemers die toch anders dachten en dat dan ook luidruchtig te kennen gaven (door het uitstoten van woorden die nog niet in het woordenboek zijn opgenomen, of, daar althans als het aan mij ligt nooit in zullen worden opgenomen). Nadat zij een half uur flink waren afgepeigerd door Jan Knol, de vaandrig (met basis- en kampcursus!!) kon iedereen zich gaan wassen onder leiding van Paul Kiesel (hopman). Het gezamenlijk wassen met koud water werkte bijzonder verfrissend, iedereen was klaarwakker, behalve de leiding, die zich niet met koud water wenste te wassen.

Op een van de leiders kwam het als volgt over: "Paul, die onder het slaken van kreten, half bloot, zich stond te wassen met warm water, terwijl nog 11 andere halve bloterikken zich met koud water stonden te wassen, in de ochtenddauw gade geslagen door 10 man leiding in kledij gestoken en met fotoapparatuur (voor bewijsmat. ten opzichte van de ouders dat zowel leiding als jongens zich wassen tijdens kampen; dit om eerdere berichten de grond in te boren)."

De vrijdag werd verder gevuld met een 'strippenkaart' en met voorbereidingen voor het kampvuur, die avond. Dit kampvuur was een door de Albert Schweitzergroep groot opgezet iets (alleen al het feit dat er 50 liter thee is doorgedraaid zegt al wat). Verschillende groepen bezochten dit kampvuur. Bv: Amsterdam (Holestein); Utrecht (2x) enz. Totaal 60 man/vrouw).

Op de avond zelf werd ons als leiding natuurlijk weer het repertoire voorgeschoteld, wat wij al zo vele jaren voorgeschoteld krijgen (telepathie, de enge man, vergrotingsmachine en zoon is ziek). Maar toch waren er daarnaast nog enkele nieuwe, zoals: water halen in de woestijn en twee verhalen van Jaap Droogers (Baloe?). De zaterdag zat vol actie. Naast het bekende repertoire van knikknakken, eten, wassen en inspectie, moesten de jongens in zo'n kort mogelijke tijd zoveel mogelijk souvenirs verzamelen uit zoveel mogelijk stadjes en dorpjes uit de omgeving van Lage Vuursche. De leiding hield zich intussen bezig met de inkopen, controle en het bewaken van het kampterrein (er mocht eens iemand op het idee komen om enkele van onze 'nieuwe' tenten te stelen).

De uitslag was dat de woensdagavond Cobra's en Jaguars gewonnen hadden. Zij kregen de door de leiding ter beschikking gestelde taart die in twee tellen in de vele monden verdween (zelfs de doos was weg).

De avond werd gevuld met kampvuur, en toen vroeg naar bed. Doch niet voordat alle voeten gewassen waren bij peutlampen en onder leiding van dhr. Kiesel (hopman). Het avondspel, verzonnen door de Amsterdammers, doch

uitgevoerd door ons, was een groot succes. Alleen moest de leiding wel om half 2 's nachts er op uit om nog enkele groepen op te sporen, die hopeloos verdwaald waren. Maar ook hier geldt: eind goed, al goed! Zondag was de dag dat alles weer opgeruimd moest worden. Dit gebeurde inderdaad heel vlot en onder geleide van het bekende gemopper.

Toen wij eindelijk op de fiets klonnen (onder begeleiding van een extra ingehuurde, nieuwe gids) was het nog mooi weer. Dat sloeg weldra om. Er werd daarom stevig doorgefietst naar Vleuten, waar een snackbar totaal geplunderd werd (de beste meisjes hadden nog nooit zo'n omzet gehaald). Nadat de leiding wat ijs uit hun zak was geklopt (een rondje zgn) werd er weer dapper op de fiets geklommen voor de laatste etappe.

In Woerden werd iedereen losgelaten en ging zijns weegs. De leiding kon daarna nog even gaan evalueren in de boerderij, onder het genot van een kop koffie (eindelijk goeie koffie, beter dan de siroop die we op het kamp kregen).

Hierna ging iedereen een door hem gekozen weg naar huis en daarmee was het kamp afgesloten en waarschijnlijk was het ook het laatste kamp voor het zomerkamp.

Mijn hartelijke dank gaat uit naar de materiaalmeester (uitstekend werk) en de hoofdleiding (dinsdagavond) en een ieder die dit kamp tot een groot succes heeft gemaakt.

Hans Kuipers - wo.av.